

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2016)0453

Virzība uz galīgu PVN sistēmu un cīņa ar krāpšanu PVN jomā

Eiropas Parlamenta 2016. gada 24. novembra rezolūcija par virzību uz galīgu PVN sistēmu un cīņu ar krāpšanu PVN jomā (2016/2033(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 7. aprīļa paziņojumu par rīcības plānu PVN jomā (COM(2016)0148),
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2016. gada 3. marta Īpašo ziņojumu Nr. 24/2015 „Ar PVN saistītas krāpšanas apkarošana Kopienā: jāīstojas aktīvāk”,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu,
- ņemot vērā 2011. gada 13. oktobra rezolūciju par PVN nākotni¹,
- ņemot vērā priekšlikumu direktīvai par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (COM(2012)0363),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi (COM(2013)0534),
- ņemot vērā 2014. gada 12. marta rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi²,
- ņemot vērā priekšlikumu regulai par Eiropas Savienības Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*) (COM(2013)0535),
- ņemot vērā 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par Eiropas Prokuratūras izveidi³,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,

¹ OV C 94 E, 3.4.2013., 5. lpp.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0234.

³ OV C 346, 21.9.2016., 27. lpp.

- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A8-0307/2016),
- A. tā kā ar vienotā tirgus izveidi 1993. gada 1. janvārī tika atcelta robežkontrole Kopienas iekšējai tirdzniecībai un tā kā kopš 1993. gada pastāvošais Eiropas Savienības PVN režīms saskaņā ar patlaban spēkā esošās PVN direktīvas 402.–404. pantu tika ieviests kā pagaidu risinājums un darbojas kā pārejas posma režīms;
- B. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 113. pantu Padome ar vienprātīgu lēmumu pieņem direktīvas attiecībā uz kopējās PVN sistēmas izveides pabeigšanu un it sevišķi attiecībā uz šīs sistēmas atkāpju pakāpenisku ierobežošanu vai atcelšanu;
- C. tā kā Komisijai ir pienākums reizi četros gados iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par pastāvošās PVN sistēmas, it sevišķi pārejas posma pasākumu, darbību;
- D. tā kā dalībvalstīm PVN ir nozīmīgs, arvien augošs ieņēmumu avots, no kura gūtie līdzekļi 2014. gadā sasniedza gandrīz EUR 1 triljonu un kurš veido daļu no ES pašu resursiem, proti, 2014. gadā ES kopējie ieņēmumi no PVN pašu resursiem bija EUR 17 667 miljoni un veidoja 12,27 % no ES kopējiem ieņēmumiem¹;
- E. tā kā pastāvošā PVN sistēma, it sevišķi veids, kā lielās korporācijas to piemēro pārrobežu darījumiem, nav pasargāta no krāpšanas, no nodokļu nemaksāšanas stratēģijām, no nodokļu neiekasēšanas maksātnespējas situācijās vai no nepareiziem aprēķiniem; tā kā ir aplēsts, ka negūto PVN ieņēmumu apmērs gadā ir aptuveni EUR 170 miljardi, un tā kā arvien vairāk ir pieejamas labākas digitālās tehnoloģijas, ar kuru palīdzību varētu samazināt šo negūto ieņēmumu apmēru;
- F. tā kā saskaņā ar Komisijas pētījumu² iekšēji Kopienā realizētas „pazudušā tirgotāja” krāpšanas shēmas (ko parasti dēvē par karuseļveida krāpšanu) gadā vien rada PVN ieņēmumu zaudējumus aptuveni EUR 45–53 miljardu apmērā;
- G. tā kā dalībvalstu spējas efektīvi cīnīties ar krāpšanu PVN jomā un izvairīšanos no PVN maksāšanas ir atšķirīgas — tiek lēsts, ka negūto PVN ieņēmumu apmērs atkarībā no valsts svārstās no mazāk nekā 5 % līdz vairāk nekā 40 %;
- H. tā kā saskaņā ar Eiropola aplēsēm organizētu noziedzīgo grupējumu darbību rezultātā negūtie PVN ieņēmumi dalībvalstīm ik gadu rada zaudējumus EUR 40–60 miljardu apmērā un 2 % šo grupu ir atbildīgas par 80 % „pazudušā tirgotāja” krāpnieciskajām darbībām;
- I. tā kā pārrobežu PVN krāpšanas rezultātā negūto ieņēmumu apmēra noteikšana ir ļoti sarežģīts uzdevums, ņemot vērā to, ka tikai divas dalībvalstis, proti, Apvienotā Karaliste un Beļģija, apkopo un izplata statistikas datus par šo jautājumu;
- J. tā kā vairākas dalībvalstis *Eurojust* un Eiropola vadībā nesen secīgi veica trīs sekmīgas

¹ Eiropas Komisijas 2014. gada finanšu pārskats.

² http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

ātrās operācijas, kurās tika atklāta karuseļveida krāpšanas shēma kopumā EUR 320 miljonu apmērā;

- K. tā kā pašreizējā PVN sistēma rada lielas administratīvās izmaksas, it sevišķi saistībā ar pārrobežu darījumiem, un tās būtu iespējams ievērojami samazināt, īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, cita starpā ar vienkāršošanas pasākumiem, izmantojot digitālos ziņošanas rīkus un kopējas datubāzes;
- L. tā kā ir daudz iespēju veikt uzlabojumus, lai mazinātu administratīvos un nodokļu šķēršļus, kuri īpaši skar pārrobežu sadarbības projektus;
- M. tā kā PVN ir patēriņa nodoklis, kura pamatā ir dalītu maksājumu sistēma, kas ļauj nodrošināt nodokļa maksātāju pašuzraudzību, un šis nodoklis būtu jāsedz tikai galapatērētājam, lai nodrošinātu neitrālu attieksmi pret uzņēmumiem; tā kā dalībvalstu ziņā ir noteikt PVN iekasēšanas praktisko kārtību, lai nodrošinātu, ka šo nodokli sedz galapatērētājs;
- N. tā kā t. s. nogaidīšanas atkāpes 23 gadus pēc PVN direktīvas ieviešanas vairs neatbilst mūsdienu situācijai, it sevišķi raugoties uz moderno digitālo ekonomiku;
- O. tā kā aizvadītajos divos gadu desmitos Komisija ir uzsākusi vairāk nekā 40 pārkāpuma procedūru pret vairāk nekā divām trešdaļām dalībvalstu, kuras ir pārkāpušas direktīvas prasības;
- P. tā kā galīgā PVN režīma noteikšanai pēc izcelsmes valsts principa nav iespējams panākt vairākuma atbalstu, jo tādā gadījumā būtu nepieciešama nodokļa likmju lielāka saskaņošana, lai nepieļautu milzīgus konkurences kropļojumus;
- Q. tā kā cīņa pret krāpšanos ar nodokļiem ir viens no lielākajiem ar nodokļiem saistītajiem problemātiskajiem jautājumiem, ar ko saskaras dalībvalstis;
- R. tā kā krāpšana PVN jomā ir ārkārtīgi kaitējoša prakse, kuras rezultātā dalībvalstu budžetu ieņēmumos nenonāk ievērojamas naudas summas, un tas savukārt kavē dalībvalstu publisko finanšu konsolidēšanas centienus;
- S. tā kā pārrobežu krāpšana PVN jomā dalībvalstīm un Eiropas nodokļu maksātājiem ik gadu izmaksā gandrīz EUR 50 miljardus;
- T. tā kā krāpšanai PVN jomā ir daudzi paveidi, kas pastāvīgi attīstās un skar daudzas tautsaimniecības nozares, un līdz ar to ir nepieciešams strauji pielāgot attiecīgos tiesību aktus, lai nonāktu pie ilgtspējīgas un vienkāršas PVN sistēmas, kura ļautu novērst krāpšanu un potenciālos nodokļu ieņēmumu zaudējumus;
- U. tā kā apgrieztās maksāšanas sistēmas izmēģinājuma projekti nedrīkst būt par iemeslu galīgā PVN režīma novēlotai ieviešanai, novirzoties no Komisijas rīcības plānā paredzētā grafika, vai izraisīt šādu novēlošanos;
- V. tā kā izplatītākais krāpšanas paņēmiens PVN jomā ir t. s. karuseļveida krāpšana; tā kā, izmantojot šo krāpšanas paveidu, kas visai bieži vērojams elektronisko komponentu, mobilo tālrunu un tekstilizstrādājumu tirdzniecībā, preču aprite tiek īstenota starp vairākiem uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs, izmantojot to, ka iekšējas preču piegādes Eiropas Savienībā netiek apliktas ar nodokli;

- W. tā kā ir steidzami vajadzīga pastiprināta un pastāvīga dalībvalstu sadarbība, lai izstrādātu visaptverošas un integrētas stratēģijas cīņai pret krāpšanu, it sevišķi ņemot vērā pašreizējos ES budžeta ierobežojumus un e-komercijas un interneta vidē īstenotas tirdzniecības apjomu palielināšanos, kas ir vājinājusi PVN iekasēšanas teritoriālo kontroli;
- X. tā kā Eiropas Savienības un tās dalībvalstu finansiālo interešu aizsardzība ir būtisks Savienības politiskās darba kārtības elements, kura mērķis ir stiprināt un palielināt iedzīvotāju uzticēšanos un nodrošināt to, ka viņu nauda tiek izlietota pienācīgi;
- Y. tā kā ar PVN saistītas krāpšanas dēļ dalībvalstis — un līdz ar to Eiropas Savienība — zaudē ieņēmumus un tādēļ veidojas izkropļota fiskālā vide, kas īpaši kaitē mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un to izmanto noziedzīgas organizācijas, kas gūst priekšrocības no trūkumiem likumdošanā, kuri pastāv starp ES dalībvalstīm un dalībvalstu uzraudzības iestādēm;
- Z. tā kā Eiropas Revīzijas palāta savā Īpašajā ziņojumā Nr. 24/2015 ir secinājusi, ka ar PVN saistīta krāpšana lielākoties tiek klasificēta kā krimināli sodāma rīcība, kas ir jāaptur;
- AA. tā kā Eiropas Savienības Tiesas spriedumā lietā *Taricco* un citi (C-105/14) ir norādīts, ka Konvencijas par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 1. pantā definētais jēdziens „krāpšana” attiecas arī uz PVN ieņēmumiem,
1. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri līdz 2017. gadam nākt klajā ar priekšlikumu par galīgas PVN sistēmas izveidi, kura būtu vienkārša, taisnīga, stabila, efektīva un pieļautu mazāk krāpšanas iespēju;
 2. uzsver, ka digitālā vienotā tirgus pienācīgai darbībai ir vajadzīga vienkārša PVN sistēma ar mazāku skaitu atkāpju;
 3. uzskata, ka speciālistu sagatavotajā atzinumā, kurā ir balstīti Komisijas rīcības plānā ietvertie priekšlikumi, ir sniegti vairāki vērtīgi ieteikumi; uzsver, ka uzskaitījums, kurā minēti Komisijas priekšlikumi, kā panākt stabilitu, vienkāršu PVN sistēmu, kura pieļautu mazāk krāpšanas iespēju, nav pilnīgs;
 4. atzinīgi vērtē Komisijas 2016. gada 7. aprīļa paziņojumu un ieceri veikt vēl citus pasākumus, lai novērstu krāpšanu un turpinātu uzlabot pastāvošo PVN sistēmu;
 5. uzskata, ka svarīgi ir arī uzlabot pašreizējo sistēmu, un prasa veikt reformas pašos pamatos, lai likvidētu vai vismaz ievērojami mazinātu pašreizējās sistēmas problēmas, it sevišķi Eiropā vērojamo PVN iekasēšanas problēmu;
 6. uzskata, ka Komisijai būtu vienādā mērā un bez iepriekš nolemta iznākuma jāizskata visi iespējamie varianti un jāietver tie likumdošanas procesā;
 7. norāda — lai vienotos par galīgu PVN sistēmu, dalībvalstīm ir jāpieliek kopīgi pūliņi;
 8. atzīst, ka vienprātība būs obligāts priekšnoteikums tam, lai vienotos par labāk funkcionējošu PVN sistēmu, un tādēļ aicina attīstīt skaidru redzējumu attiecībā uz vienkāršību un mazāku skaitu atbrīvojumu, vienlaikus īstenojot pragmatisku pieeju, kurā ņemtas vērā strauji plaukstošās digitālās ekonomikas intereses;

9. norāda, ka ir būtiski nepieciešams, lai dalībvalstis pieņemtu koordinētu nodokļu politiku un ātrāk un regulārāk apmainītos ar informāciju par iekšējo tirdzniecību Kopienā nolūkā efektīvāk cīnīties pret nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un beidzot likvidēt pastāvošo PVN iztrūkumu;
10. mudina Komisiju un valdības aģentūras, īstenojot *RegTech* programmu, izpētīt un izmēģināt jaunas tehnoloģijas, piemēram, „dalītās virsrāmātas” tehnoloģiju un uzraudzību reāllaikā, tiecoties Savienībā ievērojami samazināt pašreizējo ievērojamo PVN iztrūkumu;
11. uzsver, ka par to, lai PVN tiktu nomaksāts un lai tas notiktu vienkāršā, MVU pretimnākošā veidā, ir atbildīga katras dalībvalsts nodokļu administrācija, un šo procesu var sekmēt, palielinot sadarbību starp valstu iestādēm;
12. uzskata, ka pagātnē sadarbība un informācijas apmaiņa starp dalībvalstu nodokļu administrācijām nav bijusi pietiekama un ka arī *Eurofisc* darbības līdz šim nav devušas apmierinošus rezultātus; uzskata, ka, apmainoties ar informāciju *Eurofisc* ietvaros, ir rūpīgāk jāpievēršas krāpšanas jautājumam; gaida topošo Komisijas priekšlikumu par *Eurofisc* darbības uzlabošanu;
13. norāda, ka ir apliecinājusies PVN informācijas apmaiņas sistēmas (*VIES*) lietderība cīņā pret krāpšanu, jo šī sistēma ļauj nodokļu administrācijām salīdzināt datus par tirgotājiem dažādās valstīs, taču joprojām ir vērojamas nepilnības sistēmas īstenošanā, it sevišķi attiecībā uz to, cik savlaicīgi tiek sniegta informācija, cik ātri — atbildes uz uz pieprasījumiem un cik drīza ir reakcija uz norādītajām kļūdām; tādēļ iesaka dalībvalstīm veltīt pienācīgu uzmanību šo nepilnību risināšanai;
14. norāda, ka dati, ko valstu iestādes sniedz *Eurofisc*, netiek filtrēti tā, lai notiktu tikai aizdomas raisošo gadījumu nosūtīšana, un tādējādi tiek kavēta optimāla grupas darbība; atbalsta vairāku dalībvalstu iniciatīvu, kuras uzskata, ka būtu jāizveido valstu riska analīzes instrumenti, kas ļautu filtrēt datus, vienlaikus nevienā dalībvalstī nepieļaujot risku, ka aizdomas raisošie gadījumi paliktu nepamanīti, un ļautu *Eurofisc* ātri reaģēt uz pārrobežu krāpšanu PVN jomā;
15. uzsver, ka katras dalībvalsts nodokļu administrācijas uzdevums ir nodrošināt PVN nomaksu pienācīgā un vienkāršā veidā;
16. atgādina — lai dalībvalstis savā teritorijā varētu iekasēt PVN, tās ir lielā mērā atkarīgas no citu dalībvalstu sniegtās informācijas par ES iekšējo tirdzniecību; aicina atbildīgās struktūras automatiski apmainīties it īpaši ar PVN un muitas informāciju un izmantot uzticamus un lietotājdraudzīgus informācijas tehnoloģiju risinājumus, piemēram, elektroniskas standarta veidlapas, lai reģistrētu preču un pakalpojumu pārrobežu piegādes galapatērētājiem; šajā sakarībā uzskata, ka lietderīgs instruments varētu būt PVN koda sistēmas ieviešana, kas klientiem neļautu atskaitīt priekšnodokli, ja PVN ir uzrādīts rēķinā bez derīga PVN koda;
17. uzskata, ka salīdzināmu datu un atbilstīgu aktuālu rādītāju trūkums attiecībā uz dalībvalstu snieguma novērtēšanu ietekmē to, cik efektīvi ES sistēma spēj cīnīties pret PVN krāpšanu ES iekšienē, tādēļ aicina nodokļu administrācijas, sazinoties ar Komisiju, izveidot kopīgu sistēmu, lai aplēstu krāpšanas apjomu ES iekšienē un noteiktu mērķus tās samazināšanai, jo šādi būtu iespējams novērtēt dalībvalstu sniegumu šīs problēmas

risināšanā;

18. aicina dalībvalstis, sekojot Eiropas Revīzijas palātas ieteikumam, sekmēt arī informācijas apmaiņu ar tādām tiesu un tiesībsardzības iestādēm kā Eiropols un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*);
19. norāda, ka ir apliecinājies, ka 42. muitas procedūra, kas paredz atbrīvot no PVN preces, kuras tiek importētas vienā dalībvalstī, ja tās pēc tam tiek nogādātas uz citu dalībvalsti, nav pasargāta no krāpnieciskām darbībām; norāda, ka ir ļoti svarīgi veikt efektīvas datu kontrolpārbaudes, salīdzinot datus, kas ir nodokļu administrāciju rīcībā, ar muitas iestāžu datiem, lai atklātu un novērstu šāda veida krāpšanu; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju, sekojot Eiropas Revīzijas palātas ieteikumam, rīkoties, lai sekmētu informācijas plūsmu starp nodokļu administrācijām un muitas iestādēm par importu, kas norisinās saskaņā ar 42. muitas procedūru;
20. atbalsta rīcības plānā pausto mērķi izveidot vienotu Eiropas PVN telpu, kas kalpotu par pamatu padziļinātam un taisnīgākam vienotajam tirgum un palīdzētu veicināt taisnīgu nodokļu režīmu, ilgtspējīgu patēriņu, nodarbinātību, izaugsmi, investīcijas un konkurētspēju, vienlaikus arī ierobežojot krāpšanas iespējas PVN jomā;
21. šajā saistībā aicina iespējami drīz jaunajā sistēmā pilnībā ietvert pakalpojumus un prasa piemērot PVN jo īpaši finanšu pakalpojumiem;
22. ir vienisprātis ar Komisiju, ka galīgās PVN sistēmas pamatā vajadzētu būt principam, kas paredz nodokļa uzlikšanu preču un pakalpojumu galamērķa valstī, ņemot vērā, ka izcelsmes valsts principu nav iespējams īstenot;
23. atbalsta galamērķa valsts principa vispārēju piemērošanu tālpārdošanas darījumos ar privātpersonām un saskaņotu pasākumu ieviešanu mazajiem uzņēmumiem;
24. prasa, lai, ieviešot galīgo PVN sistēmu, pastāvošajos nodokļu modeļos tiktu iestrādāti digitālās pasaules tehniskie sasniegumi, tādējādi nodrošinot PVN sistēmas piemērotību 21. gadsimta situācijai;
25. norāda, ka tas, ka patlaban paralēli pastāv daudzas atšķirīgas PVN likmes, rada lielu nenoteiktību tiem uzņēmumiem, kuri savu komercdarbību izvērš pārrobežu mērogā, jo īpaši pakalpojumu nozarē, kā arī mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; norāda, ka nenoteiktību rada arī jautājums par to, kurš ir atbildīgs par PVN iekasēšanu, apliecinājumi par Kopienas iekšējām piegādēm, iesaistīšanās risks „pazudušā tirgotāja” krāpnieciskajās shēmās, naudas plūsmas jautājumi un atšķirīgās PVN likmes dažādām produktu kategorijām vienas un tās pašas valsts robežās; tādēļ aicina Komisiju līdz 2017. gada vidum izpētīt „pazudušā tirgotāja” krāpniecisko shēmu ietekmi; aicina dalībvalstis vienoties par PVN likmju konverģences palielināšanu;
26. aicina Komisiju novērtēt ietekmi, kāda būtu nodokļu likmju nesaskaņošanai Savienības līmenī, jo īpaši attiecībā uz pārrobežu darbībām, un aicina izvērtēt minēto šķēršļu likvidēšanas iespējas;
27. atbalsta Komisijas ierosināto variantu regulāri pārskatīt preču un pakalpojumu sarakstu, kuriem varētu piemērot samazinātas likmes, par ko jāvienojas Padomei; prasa, lai šajā sarakstā tiktu ņemtas vērā politiskās prioritātes, piemēram, sociālie un ar dzimumu, veselību, vidi, uzturu un kultūru saistītie aspekti;

28. uzskata, ka Komisijas ierosinātais alternatīvais risinājums, kas paredz pilnībā atcelt minimālās nodokļa likmes, varētu radīt ievērojamus konkurences izkropļojumus un problēmas vienotajā tirgū; uzskata, ka būtu jāņem vērā tas, ka pienācīgai vienotā tirgus darbībai ir nepieciešama lielāka saskaņotība;
29. prasa izskatīt iespēju izveidot vienotu Eiropas sarakstu, uzskaitot tajā preces un pakalpojumus, kuru gadījumā pieļaujams samazināts PVN, lai rastu alternatīvu pašreizējai samazināto PVN likmju sistēmai, jo tādējādi būtu iespējams ievērojami uzlabot PVN sistēmas efektivitāti, ieviešot strukturētāku sistēmu nekā pašreizējā;
30. uzskata — lai cīnītos pret krāpšanu PVN jomā, ir svarīgi, lai būtu mazāk atbrīvojumu, un labākais un efektīvākais krāpšanas apkarošanas veids ir vienkārša PVN sistēma ar iespējami zemu likmi;
31. uzskata, ka pašreizējo sarežģīto sistēmu būtu iespējams ievērojami vienkāršot, samazinot to preču un pakalpojumu klāstu, kuru gadījumā ir atļauts piemērot samazinātu PVN likmi, un dalībvalstīm kopīgi ES līmenī nosakot dažas preces un pakalpojumus, kuru gadījumā ir pieļaujama samazināta PVN likme, vienlaikus ļaujot dalībvalstīm lemt par nodokļu likmju apmēru tiktāl, ciktāl tiek ievērota atbilstība PVN direktīvā noteiktajām minimālajām likmēm, un ar nosacījumu, ka netiek radīts negodīgas konkurences risks;
32. prasa, lai, piemērojot galamērķa valsts principu, produktiem tiktu uzlikts vienāds nodoklis neatkarīgi no tā, kādā formā vai ar kādas platformas starpniecību tie tikuši iegādāti un vai tie tikuši piegādāti kā materiāli objekti vai digitālā formātā;
33. norāda, ka patlaban lielu problēmu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem rada tas, ka dalībvalstis atšķirīgi interpretē, kas ir produkts vai pakalpojums; tādēļ aicina Komisiju sniegt skaidrākas un konkrētākas definīcijas;
34. aicina dalībvalstis vienādi piemērot PVN privātuzņēmumiem un publiskā sektora uzņēmumiem jomās, kurās šie uzņēmumi savstarpēji konkurē;
35. atgādina, ka dalīto PVN maksājumu sistēma tika izvēlēta kā atsauce netiešo nodokļu jomā ESAO nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas projekta ietvaros (1. darbība), jo tā nodrošina nodokļu iekasēšanas efektivitāti un pēc savas būtības ļauj dalībniekiem veikt pašuzraudzību;
36. norāda, ka PVN direktīvas 199. un 199.a pants paredz dalībvalstīm iespēju attiecībā uz pārrobežu darījumiem un konkrētām vietējām nozarēm, kurās pastāv augsts riska līmenis, uz noteiktu laiku mērķtiecīgi piemērot apgrieztās maksāšanas mehānismu;
37. aicina Komisiju rūpīgi izpētīt apgrieztās maksāšanas mehānisma sekas un to, vai šī procedūra vienkāršos situāciju MVU un samazinās krāpšanu PVN jomā;
38. aicina Komisiju izvērtēt —turklāt neaprobežojoties tikai ar atsevišķām nozarēm, kurās pastāv īpaši augsts PVN krāpšanas risks —, kāda būtu vispārējas apgrieztās maksāšanas sistēmas ietekme, raugoties uz ieguvumiem, atbilstības izmaksām, krāpšanu, efektivitāti un ieviešanas problēmām un ilgtermiņa priekšrocībām un trūkumiem, īstenojot izmēģinājuma projektus, ko prasījušas īstenot dažas dalībvalstis un Komisija jau ir nepārprotami apstiprinājusi, tomēr uzsver, ka šādi izmēģinājuma projekti nekādā gadījumā nedrīkst būt par iemeslu pastāvīgā PVN režīma novēlotai izstrādei un

īstenošanai, novirzoties no Komisijas rīcības plānā paredzētā grafika, vai izraisīt šādu novēlošanos;

39. uzskata, ka, vispārēji ieviešot galamērķa valsts principu, dalībvalstu nodokļu administrācijām ir jāuzņemas lielāka atbildība par nodokļu saistību ievērošanu un nodokļa apiešanas iespēju samazināšanu; piekrīt Komisijai, ka joprojām ir daudz iespēju uzlabot ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanu, īstenojot tradicionālus administratīvos pasākumus un uzlabojot dalībvalstu personāla spējas un prasmes nodokļu iekasēšanas un inspekciju veikšanas jomā; uzsver, ka ir jāpastiprina nodokļu pārbaudes un sankcijas lielākajiem nodokļu krāpniekiem; aicina Komisiju šajā saistībā sniegt pietiekamu finansiālo un tehnisko atbalstu;
40. uzskata, ka Komisijai būtu cieši jāuzrauga valstu nodokļu administrāciju sniegums un jāuzlabo to savstarpējā koordinācija;
41. atzinīgi vērtē Komisijas pausto ieceri par vienas pieturas miniāģentūras paplašināšanu, izveidojot pilnvērtīgu vienas pieturas aģentūru; norāda, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai tā būtu lietotājdraudzīga un vienlīdz efektīva visās 28 dalībvalstīs; norāda, ka vienas pieturas aģentūras izveide mazinātu administratīvos šķēršļus, kas uzņēmumiem liedz iesaistīties pārrobežu darījumos, un samazinātu izmaksas MVU (COM(2016)0148);
42. norāda, ka vienas pieturas aģentūra ir būtiski nepieciešama, lai panāktu galamērķa principa ieviešanu un mazinātu krāpšanas risku; prasa, lai, pilnveidojot vienas pieturas aģentūru, pamatā tiktu ņemta digitālo produktu vienas pieturas miniāģentūras līdzšinējā pieredze; norāda — pat pastāvot vienas pieturas miniāģentūrai, jaunais galamērķa princips var radīt ievērojamu administratīvo slogu mazajiem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas PVN rīcības plānā pausto priekšlikumu ieviest kopēju ES mēroga vienkāršošanas pasākumu (PVN sliexsni); prasa skaidri definēt, kura dalībvalsts ir atbildīga par nodokļu inspekcijām pārrobežu darījumu gadījumos; atzinīgi vērtē Komisijas PVN rīcības plānā pausto ieceri atcelt nosacījumu par mazas vērtības sūtījumu atbrīvošanu no nodokļa;
43. atzīst, ka atšķirīgos PVN režīmus Eiropas Savienībā varētu uzskatīt arī par beztarifu šķērslī vienotajā tirgū, un uzsver, ka PVN vienas pieturas miniāģentūra ir labs veids, kā palīdzēt likvidēt šo šķērslī un it sevišķi — kā atbalstīt MVU, tiem iesaistoties pārrobežu darbībās; atzīst, ka saistībā ar PVN vienas pieturas miniāģentūru joprojām pastāv daži nelieli problēmjaudājumi; aicina Komisiju turpināt vienkāršot PVN saistību nomaksu uzņēmumiem visā Eiropas Savienībā;
44. norāda uz Eiropas Savienības Tiesas spriedumu lietā C-97/09 (*Ingrid Schmelz* pret *Finanzamt Waldviertel*); pieņem zināšanai 28 atšķirīgos sliexšņus atbrīvojumam no PVN; pieņem zināšanai no tā izrietošos finansiālos sarežģījumus, ar ko saskaras MVU un mikrouzņēmumi, kuri saņemtu atbrīvojumu saskaņā ar savas valsts sistēmu; aicina Komisiju veikt papildu pētījumus par sliexšņa noteikšanu mikrouzņēmumu atbrīvošanai no PVN maksāšanas;
45. prasa izskatīt visus priekšlikumus, lai maksimāli samazinātu administratīvo slogu, ko mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem rada apgrozījuma nodokļi; mudina Komisiju šajā saistībā izskatīt arī labāko starptautisko praksi, piemēram, „zelta kartes” shēmas, ko piemēro Singapūrā un Austrālijā, šādi atzīstot, ka dažu piegādātāju gadījumā krāpšanas risks ir ļoti neliels;

46. atzinīgi vērtē Komisijas pausto nodomu 2017. gadā nākt klajā ar MVU PVN likumdošanas paketi; tomēr iesaka jauno sistēmu ieviest pakāpeniski, jo tā radīs papildu administratīvās izmaksas (piemēram, IT infrastruktūra vai PVN procedūras);
47. norāda uz sarežģīto uzskaites sistēmu, kas MVU rada lielu slogu un tādējādi attur no pārrobežu tirdzniecības; aicina Komisiju MVU likumdošanas paketē ietvert priekšlikumu par vienotu PVN datu uzskaiti un saskaņotām ziņošanas prasībām un termiņiem;
48. uzsver, ka ir jāsaskaņo PVN nosacījumi attiecībā uz tālpārdošanas darījumiem starp uzņēmumiem un starp uzņēmumiem un patērētājiem; norāda, ka dalībvalstīm neizdodas vienlīdz sekmīgi piemērot PVN sliekšni, jo to starpā trūkst koordinācijas;
49. uzsver, ka ir jāizstrādā jauna, vienkāršota PVN sistēma, kas ļautu MVU bez grūtībām ievērot pārrobežu tirdzniecības noteikumus un ikvienā dalībvalstī saņemt atbalstu ne tikai attiecībā uz to, kā šiem noteikumiem pielāgoties, bet arī attiecībā uz ar PVN procedūru izpildi;
50. prasa tuvākajā laikā izveidot visaptverošu un publiski pieejamu interneta portālu, kurā uzņēmumi un galapatērētāji varētu vienkāršā un pārskatāmā veidā iegūt detalizētu informāciju par spēkā esošajām PVN likmēm, kādas dalībvalstīs tiek piemērotas konkrētām precēm un pakalpojumiem; uzsver, ka šajā portālā būtu jāizmanto viegli saprotama valoda un tam jābūt pārskatāmam; atkārtoti pauž pārliecību, ka, palīdzot uzņēmumiem gūt labāku izpratni par dalībvalstīs piemērotajiem PVN noteikumiem, vēl vairāk tiks nostiprināti pasākumi ar PVN saistītas krāpšanas novēršanai; norāda arī, ka sertificēta nodokļu programmatūra varētu palīdzēt ierobežot konkrētu krāpšanas veidu un citu pārkāpumu risku, kā arī nodrošināt skaidrību godīgiem uzņēmumiem, kas veic iekšzemes un pārrobežu darījumus; turklāt aicina Komisiju sniegt pamatnostādnes valstu nodokļu administrācijām par darījumu klasifikāciju saistībā ar piemēroto PVN likmi, lai samazinātu atbilstības izmaksas un juridiskus strīdus; aicina dalībvalstis izveidot publiskas informācijas sistēmas, piemēram, PVN tīmekļa portālu, lai darītu pieejamu uzticamu informāciju;
51. aicina Komisiju sagatavot sarakstu ar aktualizētu informāciju par PVN noteikumiem ikvienā dalībvalstī; vienlaikus uzver, ka dalībvalstis pašas ir atbildīgas par savu noteikumu un likmju paziņošanu Komisijai;
52. pieņem zināšanai, ka nesaskaņoti PVN sliekšņi e-komercijas jomā nozīmē augstas darījumu izmaksas e-komercijā iesaistītajiem MVU, kad tie netīši vai neapzināti pārsniedz attiecīgo sliekšni;
53. aicina dalībvalstis steidzami informēt Komisiju par savām PVN likmēm, īpašajām prasībām un atbrīvojumiem; aicina Komisiju apkopot šo informāciju un darīt to pieejamu uzņēmumiem un patērētājiem;
54. uzskata, ka Komisijas rīcības programmā izklāstītajām PVN reformu iecerēm ir nepieciešami plaši, kvalitātes ziņā uzticami ietekmes novērtējumi, kuri sagatavoti, iesaistoties zinātniekiem, ES dalībvalstu nodokļu administrācijām un Eiropas Savienības MVU un citiem uzņēmumiem;
55. uzsver, ka likumdošana nodokļu jomā ir ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē; uzsver, ka

saskaņā ar LESD 329. panta 1. punktu vismaz deviņu dalībvalstu grupa var iesaistīties ciešākā sadarbībā; aicina Komisiju atbalstīt ciešākas sadarbības priekšlikumus, kuru mērķis ir apkarot krāpšanu un samazināt administratīvo slogu saistībā ar PVN;

56. uzskata, ka risinājums ESAO regulējuma ietvaros ir vēlamāks par atsevišķiem pasākumiem, kas ir jāaskaņo ar ESAO ieteikumiem un nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas rīcības plānu;
57. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu „ES e-pārvaldes rīcības plāns 2016.–2020. gadam: pārvaldes digitalizēšanās paātrināšana” (COM(2016)0179);
58. norāda, ka jaunajā rīcības plānā ir ietverti turpmāki pasākumi virzībā uz efektīvāku un no krāpšanas pasargātu galīgo režīmu, kas digitālās ekonomikas un e-komercijas laikmetā būs uzņēmumiem draudzīgāks;
59. atbalsta Komisijas priekšlikumu, kurā ierosināts, ka pārrobežu tirdzniecībā (gan preču, gan pakalpojumu gadījumā) PVN iekasētu izcelsmes valsts nodokļu iestāde, piemērojot patēriņa valstī spēkā esošo nodokļa likmi, un nosūtītu iekasēto nodokli uz preču vai pakalpojumu galapatēriņa valsti;
60. uzsver, ka ir svarīgi, lai tiktu iesniegts likumdošanas priekšlikums par vienotā elektroniskā instrumenta darbības jomas paplašināšanu (attiecībā uz PVN reģistrāciju un nomaksu pārrobežu darījumos), attiecinot to uz materiālu preču pārdošanu patērētājiem tiešsaistē, lai tādējādi mazinātu administratīvo slogu, kas ir viens no galvenajiem šķēršļiem, ar kuru uzņēmumi saskaras, īstenojot pārrobežu darbību;
61. aicina Komisiju pievērsties jautājumam par sadrumstalotā PVN režīma radīto administratīvo slogu uzņēmumiem, šajā nolūkā nākot klajā ar likumdošanas priekšlikumiem par pašreizējās vienas pieturas miniagentūras darbības jomas paplašināšanu, lai iekļautu tajā arī materiālu preču pārdošanu tiešsaistē, tā dodot uzņēmumiem iespēju iesniegt tikai vienu deklarāciju un veikt PVN maksājumus savā dalībvalstī;
62. aicina dalībvalstis vienkāršot savas nodokļu sistēmas un padarīt tās konsekventākas un stabilākas, lai veicinātu atbilstības ievērošanu, novērstu krāpšanos ar nodokļiem un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, atturētu no minētajām darbībām un sodītu par tām, un uzlabotu PVN iekasēšanas efektivitāti;
63. pauž bažas par to, ka nav pilnībā sasniegts mērķis vienkāršot pārskatatbildības sistēmu attiecībā uz PVN veidotajiem pašu resursiem; atgādina par nepieciešamību turpināt ar pašu resursiem saistītās pārvaldības sistēmas vienkāršošanu, lai mazinātu kļūdu rašanās un krāpšanas iespējas; pauž nožēlu par to, ka jaunajā rīcības plānā nav aplūkota ietekme uz PVN veidotajiem pašu resursiem;
64. norāda, ka 2015. gadā PVN iztrūkums dalībvalstīs un neiekasētā PVN radītie zaudējumi Savienībā saskaņā ar aplēsēm veidoja EUR 170 miljardus, un uzsver, ka no 2014. gadā pārbaudītajām 26 dalībvalstīm vidējie aplēstie PVN zaudējumi 13 dalībvalstīs pārsniedza 15,2 %; aicina Komisiju pilnībā īstenot savas izpildvaras pilnvaras, lai kontrolētu dalībvalstis un lai tām palīdzētu; norāda — lai uz PVN iztrūkuma mazināšanu vērsta rīcība būtu efektīva, ir vajadzīga saskaņota vairākdisciplīnu pieeja, jo PVN iztrūkums neveidojas tikai krāpšanas rezultātā vien, bet gan vairāku faktoru

iedarbībā, tostarp saistībā ar bankrotiem un maksātnespēju, statistikas kļūdām, samaksas termiņu kavējumiem, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu; atkārtoti norāda uz Komisijai adresēto aicinājumu strauji virzīt tiesību aktu pieņemšanu par trauksmes cēlēju minimālo aizsardzības līmeni ES, lai labāk izmeklētu un novērstu krāpšanu, un paredzēt finansiālu atbalstu pārrobežu pētnieciskajai žurnālistikai, kuras efektivitāte ir nepārprotami apliecinājusies *LuxLeaks*, *Dieselgate* un „Panamas dokumentu” lietās;

65. pauž nožēlu par to, ka ar PVN saistītā krāpšana un it sevišķi t. s. karuseļveida krāpšana jeb „pazudušā tirgotāja” krāpšanas shēma rada konkurences izkropļojumus, atņem valstu budžetiem būtiskus resursus, kā arī kaitē Savienības budžetam; pauž bažas par to, ka Komisijas rīcībā nav uzticamu datu par karuseļveida krāpšanu PVN jomā; tādēļ aicina Komisiju dot ievirzi koordinētiem dalībvalstu centieniem izveidot kopīgu sistēmu statistikas datu vākšanai par karuseļveida krāpšanu PVN jomā; norāda, ka šādu sistēmu varētu veidot, balstoties uz dažās dalībvalstīs jau izmantotu praksi;
66. mudina Komisiju uzsākt vienotas sistēmas izveidi, kura būtu izmantojama, lai, apkopojot statistikas datus par PVN krāpšanu ES iekšienē, precīzāk aplēstu šādas krāpšanas apmērus, un kura ļautu dalībvalstīm individuāli novērtēt savu sniegumu šajā ziņā, pamatojoties uz precīziem un ticamiem rādītājiem par ES iekšienē notiekošas PVN krāpšanas mazināšanu, krāpšanas atklāšanas uzlabošanu un ar to saistīto atgūtā nodokļa apmēru palielināšanu; uzskata, ka jaunās revīzijas pieejas, piemēram, vienotā revīzija vai kopīgas revīzijas, būtu jāizmanto plašāk, attiecinot tās arī uz pārrobežu darījumiem;
67. uzsver, ka ir svarīgi ieviest jaunas stratēģijas un efektīvāk izmantot pastāvošās ES struktūras, lai sparīgāk cīnītos pret krāpšanu PVN jomā; uzsver, ka lielāka pārredzamība, kas dara iespējamu pienācīgu kontroli, un strukturētākas, uz risku balstītas pieejas pieņemšana ir izšķirīgi faktori krāpšanas shēmu un korupcijas atklāšanā un novēršanā;
68. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstu administratīvā sadarbība attiecībā uz krāpšanas apkarošanu PVN jomā joprojām nav pietiekami efektīva, lai spētu cīnīties pret izvairīšanos no PVN maksāšanas ES iekšienē, apkarot krāpšanas mehānismus vai pārvaldīt pārrobežu darījumus vai tirdzniecību; uzsver nepieciešamību pēc vienkāršotas, efektīvas un pieejamas PVN sistēmas, kas ļautu visām dalībvalstīm samazināt PVN slogu un apkarot ar PVN saistīto krāpšanu; tādēļ aicina Komisiju, lai tā, izvērtējot administratīvās sadarbības nolīgumus, veiktu vairāk uzraudzības apmeklējumu dalībvalstīs, kuras izvēlētas, pamatojoties uz riska analīzi; turklāt lūdz Komisiju, lai tā, veicot administratīvo pasākumu izvērtēšanu, koncentrētos uz juridisko šķēršļu novēršanu, kuri liedz īstenot informācijas apmaiņu starp dalībvalstu un ES administratīvajām, tiesu un tiesībsardzības iestādēm; turklāt aicina Komisiju ieteikt dalībvalstīm ieviest vienotu riska analīzi, tostarp izmantojot sociālo tīklu analīzi, lai nodrošinātu, ka informācijas apmaiņa ar *Eurofisc* starpniecību mērķtiecīgi attiecas uz krāpšanu; aicina dalībvalstis noteikt efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas un uzlabot pašreizējo informācijas apmaiņas sistēmu;
69. uzsver, ka ir jānostiprina *Eurofisc*, lai paātrinātu informācijas apmaiņu; norāda, ka joprojām ir vērojamas problēmas saistībā ar informācijas pareizību, pilnīgumu un savlaicīgu sniegšanu; uzskata, ka ir nepieciešams saistīt dalībvalstu nodokļu, tiesu un policijas iestāžu un tādu Eiropas struktūru kā Eiropols, *Eurojust* un *OLAF* īstenotās darbības un koordinēt to stratēģijas saistībā ar krāpšanas un organizētās noziedzības

apkarošanu un cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu; mudina visas iesaistītās personas turpināt apsvērt, kādi varētu būt vienkārši un saprotami modeļi informācijas apmaiņai reāllaikā, lai pavērtu iespēju strauji reaģēt vai veikt ietekmes mazināšanas pasākumus cīņā pret pastāvošajām krāpšanas shēmām vai jaunu shēmu rašanos;

70. uzskata, ka visām dalībvalstīm ir būtiski piedalīties *Eurofisc*, iesaistoties ikvienā tā darbības jomā, lai būtu iespējams veikt efektīvus ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanas pasākumus;
71. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, kas ļautu efektīvi veikt datu kontrolpārbaudes, salīdzinot muitas un nodokļu iestāžu rīcībā esošos datus, un, uzraugot dalībvalstis, galveno uzmanību pievērst pasākumiem, kas liecinātu par uzlabojumiem attiecībā uz to, cik savlaicīgi dalībvalstis sniedz atbildes uz informācijas pieprasījumiem, un par PVN informācijas apmaiņas sistēmas (*VIES*) uzticamību;
72. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis, kuras vēl nav ieviesušas divpakāpju PVN identifikācijas numuru (tas nozīmē, ka tirgotājiem, kuri vēlas īstenot iekšēju tirdzniecību Kopienā, tiek piešķirts PVN numurs, kas ir atšķirīgs no PVN identifikācijas numura, kāds tiek lietots tirdzniecības īstenošanai iekšzemē), to izdarīt un veikt Regulas (ES) Nr. 904/2010 22. pantā paredzētās pārbaudes, paralēli sniedzot bezmaksas konsultācijas tirgotājiem;
73. aicina Komisiju nodrošināt, ka ar dalībvalstu elektroniskajām muitošanas sistēmām ir iespējams automātiski pārbaudīt PVN identifikācijas numurus un ka šādas automātiskas pārbaudes tiek īstenotas;
74. mudina Komisiju ierosināt grozījumus PVN direktīvā, lai vēl vairāk saskaņotu dalībvalstu prasības attiecībā uz ziņojumu sniegšanu par PVN piemērošanu preču un pakalpojumu iekšējām piegādēm Eiropas Savienībā;
75. pauž nožēlu par to, ka Padome nav pieņēmusi Komisijas priekšlikumu attiecībā uz solidāro atbildību pārrobežu tirdzniecībā; norāda, ka tādējādi tiek samazināta preventīvā ietekme, kas atturētu no iesaistīšanās darījumos ar negodīgiem tirgotājiem; uzskata, ka PVN direktīvas īstenošana dalībvalstīs, raugoties uz kopsavilkuma paziņojumu iesniegšanas termiņiem, nenorisinās vienoti un ka tas palielina administratīvo slogu tirgotājiem, kuri darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī; tādēļ mudina Padomi apstiprināt Komisijas priekšlikumu attiecībā uz solidāro atbildību;
76. mudina Komisiju un dalībvalstis aktīvāk darboties starptautiskajā līmenī, nostiprināt sadarbību ar trešām valstīm un efektīvi īstenot PVN iekasēšanu, lai izveidotu sadarbības stratēģijas un standartus, kas galvenokārt balstīti pārredzamības, labas pārvaldības un informācijas apmaiņas principos; mudina dalībvalstis savstarpēji apmainīties ar informāciju, kas saņemta no trešām valstīm, nolūkā atvieglot PVN iekasēšanas izpildi, it sevišķi e-komercijas kontekstā;
77. mudina Padomi iekļaut direktīvas par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības („*PIF* direktīva”), darbības jomā PVN, tiecoties pēc iespējas ātrāk panākt vienošanos šajā jautājumā;
78. aicina Komisiju turpināt izvērtēt noziedzīgo organizāciju gūtos ienākumus no

krāpšanas, kas saistīta ar PVN, un iesniegt visaptverošu, kopīgu daudzozaru stratēģiju attiecībā uz to, kā vērsties pret noziedzīgo organizāciju uzņēmējdarbības modeļiem, kuru pamatā ir ar PVN saistīta krāpšana, tostarp vajadzības gadījumā veidojot kopējas izmeklēšanas grupas;

79. uzskata, ka ir būtiski nodrošināt vienotas, spēcīgas un neatkarīgas Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) izveidi, kura spētu izmeklēt lietas, saukt pie kriminālatbildības un sākt tiesvedību pret personām, kas izdarījušas kriminālpārkāpumus, kuri skar Savienības finanšu intereses, tostarp attiecībā uz iepriekš minētajā *PIF* direktīvā definēto krāpšanu, kas saistīta ar PVN, un uzskata, ka jebkāds mazāk ietekmīgs risinājums radītu izmaksas Savienības budžetā; turklāt uzsver nepieciešamību nodrošināt, lai kompetenču sadalījums starp *EPPO* un dalībvalstu izmeklēšanas iestādēm neradītu situāciju, ka pārkāpumi, kuriem ir ievērojama ietekme uz ES budžetu, neietilptu *EPPO* kompetencē;
80. aicina visas dalībvalstis publicēt aplēses par zaudējumiem, kas radušies Eiropas Savienībā iekšēji īstenotas ar PVN saistītas krāpšanas rezultātā, novērst *Eurofisc* nepilnības un labāk koordinēt savu politiku attiecībā uz apgriezto PVN iekasēšanu par precēm un pakalpojumiem;
81. uzskata, ka ir būtiski svarīgi, lai dalībvalstis izmantotu daudzpusējas kontroles (t. i., koordinētas kontroles, ko veic divas vai vairākas dalībvalstis attiecībā uz viena vai vairāku savstarpēji saistītu nodokļu subjektu nodokļu saistību izpildi), jo tās ir noderīgs instruments ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanai;
82. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.